

Preek "HOMILIE HOOGFEEST VAN PASEN 2009"

HOMILIE HOOGFEEST VAN PASEN 2009

Het is Pasen. Een bijzonder feest. Onze feestelijk versierde kerk, de zang, de viering van de paasliturgie geven uitdrukking aan het bijzondere karakter van deze feestdag. Maar niet voor iedereen is Pasen het feest der feesten. Pasen is tegenwoordig voor velen een onbekend feest geworden. Pasen doet hen niet denken aan Jezus' Opstanding uit de dood, maar hun eerste aandacht gaat uit naar paaseieren en paasontbijt. Pasen is enkel nog een lentefeest, zonder aparte betekenis. Heel gezellig overigens, maar eigenlijk ook weer bijkomstig.

Voor ons christenen is Pasen het feest der feesten. Pasen is daarom zo bijzonder omdat wij de opstanding van de Heer Jezus vieren. Maar hoe dit te combineren met het leed, dat er in de wereld is. Wij moeten natuurlijk denken aan de slachtoffers van de aardbeving in Italië en aan het verdriet van de nabestaanden. In welke stemming zullen zij Pasen vieren? Wij denken verder aan de vele andere plekken, waar mensen onder oorlogsgeweld en onderdrukking lijden en niet toekomen aan een paasviering.

Maar ook wij moeten ons de vraag stellen: "In welke stemming vieren wij Pasen?" Niet iedereen voelt zich gelukkig. Er kan sprake zijn van droefheid, van ziekte, van vereenzaming of van afscheid. Men is nu alleen en vorig jaar was men nog samen. Pasen is bovendien met zoveel twijfels omgeven. Hoe kan het, dat iemand uit de doden opstaat. Is dat geen inbeelding?

Wanneer wij zo denken, dat zijn wij misschien in onze gedachten blijven steken bij Goede Vrijdag, omdat wij ons belast en beladen voelen of onzeker en twijfelend, omdat wij op dit moment geen vreugde kunnen ervaren. Velen van ons voelen, hoe er een kruis op hun schouders drukt. Er is geen mensenleven of er hoort ook verdriet bij. Wij voelen ons misschien meer verbonden met de lijdende en bespote Jezus, die als de gekruisigde God eenzaam aan het kruis hangt. Niet voor niets kennen wij ook onze devotie voor Maria als de piëta, de moeder van smarten en troosteres van alle bedroefden. Wij voelen ons verbonden met haar, die daar naast het kruis staat op het uur van Jezus' sterven. Zovelen die bij haar een kaars hebben aangestoken, keren gesterkt en bemoedigd naar huis terug.

Maar Pasen is het feest, dat God niet enkel met ons meevoelt, maar ons ook uitkomst biedt uit de vele uitzichtloze situaties waarin mensen zich bevinden. Pasen is het feest dat God ingegrepen heeft, omdat wij als mensen steeds vastlopen in de vragen van leven en dood en van schuld, zonde en vergeving. Waartoe dient het leven als mens, als wij toch moeten sterven? Waartoe dit leven, als er toch zoveel lijden is? Wie is de mens, als hij toch maar voortdurend de ander naar het leven staat en hem/ of haar het leven onmogelijk maakt?

God grijpt in, door in Jezus allereerst zelf ons menselijke lot mee te dragen: door zelf te lijden, zelf bekoord te worden, door zelf het menselijke lot van binnenuit ook te beleven om vervolgens aan ons te kunnen verkondigen: Je loopt niet verloren. Het leven is geen zinloos noodlot, waarop enkel de dood volgt, maar je bent geboren om

het nieuwe leven te mogen binnengaan. De last van het leven, dat bevlekt is door zoveel liefdeloosheid en egoïsme, wordt van je afgenomen. Het nieuwe leven, zonder de last van je verleden, is voor je weggelegd. Zo wil het paasgebeuren een bijzondere vreugde en houvast brengen: eeuwig en hemels leven en vergeving van alle kwaad. Leven in de ware zin des woords.

"De Heer leeft," Dat verkondigen vandaag de christenen over de hele wereld. Voor mensen die niet geloven, moet deze boodschap wel erg naïef klinken: Een dode die opgestaan is tot nieuw leven, zo iets kan toch niet. Wie zou dat kunnen geloven? De twijfel bekruipt ons. Maar niet alleen ons. Alle generaties van christenen hebben twijfel moeten overwinnen.

Dat is de bijzonderheid van de paasboodschap, dat het graf van Jezus geen eindpunt is, geen punt van vernietiging, en dat sinds die heugelijke Pasen ook de vele graven van hen die met deze Jezus verbonden zijn, geen eindpunt zijn, maar samen met Jezus punt van nieuw begin. Dat is ons paasgeloof. Maar hoe, - zult u mij vragen - hoe kan ik tot dit geloof komen? Vanaf de eerste bladzijde van de bijbel blijkt: dit geloof moet je aandurven, zoals je ook een liefdesrelatie moet aandurven. Zoals in het dagelijkse leven mensen vereenzamen door bindingsangst, zo ook heeft de moderne mens vaak de moed niet om in God te geloven, de Schepper, die ons niet voor de dood geschapen heeft maar voor het leven. Moderne mensen willen bewijzen zien. Maar het hart heeft zijn redenen, die het verstand niet kent. Het is de stap van twijfel naar geloof, die iedere mens moet durven te zetten. Ook de apostelen, ook Maria Magdalena, ook de Emmausgangers hebben deze stap van twijfel naar durf moeten zetten en toen ze hem gezet hadden, konden en wilden zij niet meer terug. Toen konden ze er niet meer over zwijgen, want waar het hart van vol, daar loopt de mond van over. De apostelen werden tot getuigen van Pasen, toen zij de twijfel hadden afgelegd en het aandurfd en om te geloven. Zij konden niet meer zwijgen, want deze vreugde, dat houvast wilden zij niemand onthouden.

Ik wens u toe de vreugde van pasen, de durf om te geloven, dat wij in Gods hand zijn. Mede namens het kerkbestuur: Zalig pasen.